

A DÓZER HIT SOROZAT

1. Van hited!

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 07. 15.

Hálát adunk drága mennyei Atyám, hogy összegyülekezhetünk a Te drága szent Fiad, Jézus nevében. Köszönjük Uram, hogy nekünk adtad az Igédet, és az Ige hallása során hit generálódik a szívünkben. Ezt a hitet mi hegyek mozgatójára tudjuk használni, hogy az akadályokat eltávolítsuk az utunkból, mert minden hívő felhatalmazást kapott erre.

Köszönjük Uram, hogy a Te Igéd sziklazúzó pöröly a szánkban, és azért adtad a szánkba, hogy mi ezt elimádkozzuk, rendeleteket hozunk a Jézus nevében, azok megvalósulnak. Köszönjük a menny erőforrásait, amely mellettünk áll!

Hálát adunk Uram, hogy Te mindenben támogatsz bennünket, amikor mi az Igével összhangban cselekszünk és működünk. Köszönjük Uram a szolgálótársakat, az öt szolgálati ajándékot, amit Krisztus Testének adtál.

Hálát adunk Uram az előjáróinkért. Köszönjük azokat, akik Krisztusban előttünk járnak, akiktől tanulhatunk, és példát vehetünk. Hálát adunk Uram a világi vezetőkért, megáldjuk az ő munkájukat. Isten bölcsességét árasztjuk ki felettük, hogy olyan rendeleteket és törvényeket hozzanak, amely a lakosság számára a legkedvezőbb.

Köszönjük Uram, hogy növekedhetünk hitben, szintről-szintre és fokról-fokra. S ezáltal mind erősebb *hithuszárok* leszünk, a Jézus Krisztus szent nevében. Tied Uram minden dicsőség, mindörökkön örökké ámen.

Szomszédodat köszöntsd légy szíves – *üdvözöllek a Hitklinikán*. Hallelúja! Dr. Názáreti Jézus itt van, ő rendel ma a hitklinikán, és szeretettel ölel benneteket. Úgy szeret benneteket, ahogy az Atya szereti Jézust. Azt üzeni, hogy nem fog fájni a „beavatkozása”, a kezelése! Hálát adunk ma a Szent Szellemnek, hogy bekapcsolta az ajándékokat. Köszönjük az Úrnak.

Egy újabb tanítássorozatot kezdünk, az Úr kegyelméből. Ez pedig a DÓZER HIT. Tudjátok régen, 1860 körül, amikor nekiálltak a Déli Vasút építésének, akkor kizárólag kézi erővel dolgoztak. Voltak ott hegyek, betöltenivaló lapályok. Bizony sok lapát és sok talicska elkopott ebben.

Most viszont korszerű eszközök állnak az útépítők és vasútépítők rendelkezésére. Ezek a dózerek, amelyek nagy hatékonysággal, nagy kapacitással tudják ezeket a hegyeket megmozgatni. Tehát *anno* a talicska, a kézi erő, a lapát, és *ma* a dózer. Ez nagy fejlődés!

Ugyanígy fejlődik a hívők hite is, hogy először csak *kisebb kapacitású*, de el lehet jutni a *dózer szintig*, amikor a hitünkkel az akadályokat le tudjuk söpörni, le tudjuk gyalulni, képesek vagyunk leradírozni az utunkból. A mai tanítás címe: *Van hited!*

A hit *hét* leglényegesebb *alapelvét* fogjuk megvizsgálni ebben a sorozatban, és az első ilyen alapelv: *minden hívő rendelkezik az isteni fajta hitnek egy bizonyos mértékével!* Mondhatnám úgy is, hogy egy adagjával. Sokat olvastuk mostanában, de menjünk vissza a:

Márk 11,22-24.

22. És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

24. Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek. Ámen.

Itt maga a *Mester fogalmazta meg* a hitről szóló legbámulatosabb, legizgalmasabb, és legcsodálatosabb kijelentéseket.

Maga Kenneth Hagin is foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy vajon mi a háttere annak, amikor *nem működik* a hit. Ő egy *irányvonalat* mutatott nekünk, és ezen alapelvek mentén, amit ránk hagyott a tanításai által, magunk is *tanulmányozhatjuk* a hitnek a kérdéseit.

22-es vers az angol változatban úgy hangzik: *legyen bennetek Isten hite!* A görög nyelvben pedig úgy szól: *legyen isteni fajta hitetek!*

Azaz, *birtokoljátok* az isteni fajta hitet, legyen bennetek Isten hite, és ezt állítsátok munkába, *alkalmaztatók*. Jézus rendelkezett ezzel az isteni hittel, és tőlünk is *elvárja*, hogy birtokoljuk és *működtessük*.

23-as vers, amit a múlt héten is olvastunk: aki a szívében nem kételkedik, hanem mondja, mondja, hittel – *meglesz* néki, amit *mondott*. Ez is egy alapelv. Szeretném idetűzni azt, amit én magam is tapasztaltam többször, de valószínű, hogy ti is, ahogy az édesanyák szokták mondani: „Én nem lehetek beteg, mert ki látja el a családot?”

Mondjuk egy januári, februári influenzás időszakban: én nem lehetek beteg, mert nem lesz, aki gondját viselje a családnak. És meglett nekik, amit mondtak! Mert érdekes módon az édesanyák kevesebbet betegek. Megfigyeltétek?

24-es vers nagyon izgalmas, és több világosságot adott az Úr ebből. Ezt szeretném veletek is megosztani. Van egy kérdésem: fogantatás nélkül lehet-e szülésre készülni? Nem, mert nem fog megszületni semmi, ha nincs fogantatás.

Ugyanis a Márk 11,24-es vers azt mondja, hogy higgyetek, hogy *megkaptátok* (múlt idő) az ima pillanatában, és *meglesz* (jövő idő) néktek. A múlt héten is beszéltünk erről.

1./ Mi az első lépés? A szellemi világban nekünk a hitünkkel meg kell *teremtenuink* a kívánt dolgot. Ez a *fogantatás*.

2./ A második lépés pedig az, hogy a hit szállítóeszközével a *valóságba kell hozni* azt, ami a szellemi világban megfogant. Ez a *szülésnek* megfelelő párhuzam.

Ahogy korábban is hallottátok már, hogy a megkaptátok – a görögben a *lambanó* szó – azt jelenti, hogy *el kell venni*. Tehát először a szellemi világban az óhajtott dolog *megfogant*, mert imádkoztál érte, hitted, hogy megvan, akkor azt el kell vened. *Át kell hoznod* a hiteddel a fizikai világba, hogy az megnyilvánuljon.

Példákat szeretnék ehhez állítani. Egyik a *világ teremtése*. A másik pedig az *ember teremtése*. Pontosan ugyanúgy történt mindkettő, ahogyan az imént a két lépést felvázoltam. Mindegyiket alátámasztjuk 2-2 Igével.

2Péter 3,5.

5. Mert készakarva nem vesznek tudomást arról, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára;

Tehát az ég, a szellemi világ, az *régtől* fogva van – azt mondja az Ige. És utána Isten *szólt*, és megvalósult a fizikai világ.

Zsidó 11,3.

3. Hit által értjük meg, hogy a világ Isten Igéje által teremtett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő.

Ez sokkal jobban megerősíti az elmondottakat. Melyik volt előbb? A nem látható világ, a *szellemi világ* előbb létezett. S a *fizikai világ* a szellemi világnak a *képmása*.

Isten *valóságba szólította* a fizikai világot. De ezt azért tudta megtenni, mert a szellemi világban *már léteztek* mindezek. Tehát megvolt a fogantatás és már csak a fizikai világnak a megszületése maradt hátra.

1Mózes 1,26.

26. És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön és a földön csúszómászó mindenféle állatokon. Ámen.

Az ember teremtése hasonló. István valamelyik alkalmon kicsit érintette embernek a megalkotását, lehet, hogy épp a ságvári alkalmon. Azt mondja Isten, hogy teremtsünk embert,

a mi képünkre. Isten *első* lépésként az embernek a *szellemi lényét* valósította meg a szellemi birodalomban. Tehát az ember szellemét. Utána mi történt? Olvassuk tovább.

1Mózes 2,7.

7. És formálta az Őr Isten az embert a földnek porából, és lehelt az ő orrába életnek leheletét. Így lett az ember élő lényé.

Létezett az ember szelleme, mint nem látható lény. *Második* lépésként Isten készített egy edényt, egy *sátorházat* agyagból, a föld porából, s utána *belehelyezte* az ember szellemét. És megvalósult a fizikai ember, és itt vagyunk mi, az életre kelt agyagfigurának az *utódai*.

Az a két lépés látható-e számotokra? Hogy mindennek először a *szellemi* mivoltában kell megfoganni, és utána valósulhat meg a *fizikai* világban. Ez a magyarázat most a Márk 11,24-hez csatlakozik, hogy amikor mi imában valamit *kériünk*, akkor abban a pillanatban hinnünk kell, hogy a szellemi világban az *előállt*. Ezért mondja azt az Ige, hogy *megkaptátok*.

Nem azt mondja, hogy a fizikai világban megvalósult ez, hanem *megkaptátok* a szellemi világban. Az igazi hazánk egyébként is a szellemi birodalom. Utána a hitünkkel – mint *szállítóeszközzel* – a valóságba hozzuk azt, ami megfogant.

Azaz a megfogant dolog világrajövele mellett *bábáskodunk*, hogy meg tudjon születni. Ennyi az Úr újabb világossága, és azt hiszem, hogy ez a hasznokra volt ennek az igeversnek a megértéséhez. Mert így sokkal könnyebb *megérteni* a Márk 11,24-et.

Köszönjük az Úrnak a kijelentéseket, minden kijelentést, amit az Igéjéből ad, hogy általa növekedhessünk. Folytassuk az Ige tanulmányozását.

Márk 11,12-14. 20-22.

12. És másnap, mikor Betániából kimentek, megéhezett.

13. És meglátván messziről egy fügefát, amely leveles volt, odament, ha talán találna valamit rajta: de odaérvén ahhoz, levélnél egyebet sem talált; mert nem volt fügeérésnek ideje.

14. Akkor felelvén Jézus, monda a fügefának: Soha örökké ne egyék rólad gyümölcsöt senki. És hallották az Ő tanítványai.

20. Reggel pedig, amikor mellette mentek el, látták, hogy a fügefa gyökerestől kiszáradt.

21. És Péter visszaemlékezvén, mondta néki: Mester nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt.

22. És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben. Ámen.

Ez a fügefa története. Este Jézus azt mondja, hogy ez a fügefa semmisüljön meg. És milyen gyorsan jött valóságba, amit Ő mondott? Másnap reggel a tanítványok szemükkel láthatólag észlelték, hogy ez a fügefa elszáradt.

Ha este kívágnánk egy fát, töben teljesen kifűrészelnénk, annak a levelei akkor sem száradnának el teljesen reggelig. Mert valamennyi élet van még a törzsben. Kicsit meglankadna, de még mindig zöld lenne. De a tanítványok azt látták, hogy *teljesen kiszáradt*. Vagy zörgött rajta a levél, vagy már le is hullott róla.

A 23-as versben folytatja Jézus a *hitnek* a leírását.

Márk 11,23-24

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Ámen.

Hogyan lehet *meghatározni* az isteni fajta hitet? Figyeljete. Így hangzik: **AZ ISTENI HIT = GYAKORLÁSA SORÁN SZÍVVEL HISZ AZ EMBER ÉS SZÁJJAL KIMONDJA A HITÉT.** Ez az isteni fajta hit. És miután ezt megteszi, *elváro hittel* van, majd gyakorolja az *elfogadó hitet*, és valóságba tudja hozni a *kívánságát*.

Kézelfoghatóvá válik, legyen az bármi. Konkrét tárgy, gyógyulás, bármilyen áldás, anyagiak. Bármire vonatkoztatható.

Teremtéskor Isten *ugyanazt* a hitet gyakorolta. Azt mondta, hogy legyenek fűvek, legyenek fák, legyenek állatok, csillagok, égitestek – és lett. Mert Ő egy *hit Isten*, a hit szavát *szólta és megvalósult*. Ahogy a Biblia első lapján, ezt olvassuk, a végén ott van: és ez igen jó!

Isten csak *jót teremt!* Arról nem is beszélve, hogy Isten gonoszt nem teremt, mert a mennyi tárházában nincs gonoszság. Amit Isten teremtett, azt mind *meghatározott céllal* teremtette. Bármilyen legyen az. A testünknek bármelyik része, vagy a világban levő bármilyen dolog.

Igaz, hogy most nem az eredeti teremtés látjuk, hanem annak egy *eltorzított képét*, mert a „senkiházi” belenyúlt a teremtésbe. Ő az, aki lop, pusztít és tolvajkodik. Isten úgy teremtett, hogy *valóságba szólította* azt, amit Ő kívánt. Hitte > kimondta > megtörtént. És nekünk is ugyanígy kell *működniünk* hitben.

NE IMÁDKOZZ HITÉRT

Lehet, hogy furcsának tűnik elsőre, de azért mondta ezt az Úr, azért mondja ezt a pásztor, hogy ne imádkozz hitért, mert az csak *időfecsérelés*. Hiábavalóság.

Róma 12,3.

3. Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy senki ne tartsa többre magát, mint kell, hanem józanul gondolkodjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.

Itt van a végén a lényeg: Isten *adta* a hit egy bizonyos *mértékét*. Ha egy gombóc, akkor egy gombóc. Mindenkinek egyformán. Azt mondja, hogy Isten mindenkinek adta a hitnek egy mértékét. Én kibővítem: *Isten mindenkinek adta a hegyeket mozgató hitnek egy mértékét!* Mikor történt ez? A hívővé válás pillanatában.

Tehát *újjászületésünk*kor megkaptuk a *hitnek egy mértékét*, mégpedig egyformán. Mert egy másik igehelyen azt mondja a Biblia, hogy Isten *nem személyválogató*. Tehát nincsenek kedvencei. Isten mindenkit egyformán szeret, nincs személyválogatás, ezért mindenki egyformán kapott a hitből.

Miután valaki újjászületett és *megkapta* a hitnek a mértékét, onnantól kezdve az ő *felelőssége*, hogy mit kezd, és mit tesz azzal a hittel. *Elássa*, mint a talentumot, vagy pedig *fialtatja*. Ez már rajtunk múlik.

Pál ezt az Igét a *hívőknek* írta, és nem a világban élőknek. Mert ugyanis vannak emberek, akik próbálkoznak ellentmondást keresni a Bibliában. De elmondom nektek, hogy a Bibliában nincs ellentmondás, még akkor sem, ha esetleg pillanatnyilag úgy tűnik.

Mert az egyik igevers azt mondja: *Isten adta* mindenkinek a hit mértékét. A kontravers így szól: *nem mindenkié* a hit. De ez a másik vers a 2Thessalonika 3,2-ben a *hitetlenekről* szól. Olyan emberekről, akik teljes mértékben kizárják Istent az életükből.

Természetesen nincs isteni fajta hitük, legfeljebb *fej hitük* van. De ez nem azonos a *szívbéli isteni fajta* hittel. Ez a vers a hitetlenekhez szól. Azért állítom, hogy a Bibliában nincs ellentmondás, mert Isten saját magának nem fog ellent mondani.

Az *üdvösséget* hogyan szereztük? Hogyan nyertük el az üdvösséget? *Hit által*. Mert megvallottuk a Krisztusban való hitünket.

Efézus 2,8.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;

Aki azt mondja, hogy *nincs hite*, az elméletileg nem is születhetett volna újjá. Mert néha a keresztények között is mondják a drága hívők, hogy hát, ehhez nekem nincs hitem.

Akkor elvileg nem is született újjá, mert a Biblia igazsága azt mondja, hogy minden *újjászületett hívőnek van hite*, mert *megkapta* a hitnek egy mértékét. De vannak drága szentek, akik *nincsenek tisztában* ezzel, és így nem is tudják gyakorolni az isteni fajta hitüket, amit megkaptak Istentől.

HASZNÁLJUK A HITÜNKET!

Egy történetet fogok elmondani Kenneth Hagin szolgálatából. Haginhoz odament egy hölgy és kérte. Imádkozz értem, hogy legyen hitem a gyógyulásom elvételéhez, mert

gyógyulásra van szükségem! Igazából ez a hölgy arra utalt, hogy neki nincs hite ahhoz, hogy átvegye a gyógyulását.

Mi volt Hagin válasza? Azt mondta, hogy nem imádkozom érted. *Megtagadta* az imát, ami viszont kicsit megrázta a hölgyet, de *felkeltette a figyelmét*. A szemei kikerekedtek, hogyhogy egy pásztor nem tesz eleget egy imakérésnek?

Néha nagyon hasznos, hogyha a pásztor egy kicsit *felrázza* a hívőt, és ezzel felkelti a figyelmét. Mert sokkal hathatósabban tud segíteni neki, ha arra figyel, amire az Úr tereli. Azt mondta Hagin: *használd azt a hitedet, amivel rendelkezel!*

Nem egy sértődékeny keresztény volt, mert másnap ismét eljött és ki is állt a gyógyító sorba, *átvenni* a gyógyulását. Azt mondta: a rendelkezésemre álló *hitem alapján* fogok cselekedni, és ahogy pásztor a *kezedet* rám teszed, *meggyógyulok!* Tehát egy bizonyos *hittel* jött már. Eldöntötte, hogy *ő gyakorolja* az *ő hitét*. Azt a hitét, amije van.

Hagin megállapítja, hogy valójában az a hölgy *mindvégig rendelkezett* a gyógyulás, illetve az áldások *átvételéhez* szükséges hittel, csak *nem gyakorolta*. Mert Krisztusban Isten minden elvégzett, lerendezett, az Úr Jézus kifizette a szabadulásunk árát.

Gyakorlatilag Jézus nem most fog meggyógyítani, hanem *Ő* a gyógyulásunkat *két* évezrede *megszerezte* a kereszten. Az *Ő szent sebei által* gyógyultunk meg, a megtört teste által *nyertük el* a gyógyulásunkat. Nekünk csak ezt az *igazságot* kell *valóságba* hozni.

Nagy különbség van a kettő között: Uram, *várom*, hogy meggyógyíts, vagy *elveszem* és valóságba hozom a gyógyulásomat, amit Te megszereztél két évezrede. Az *igazság* a második megállapításban található.

NE ELLENKEZZ ISTENNEL

Sokan tudatlanul *szembeszegülnek* Istennel és a Biblia igazságával oly módon, hogy gyakran hallani keresztényektől azt, amikor hajtogatják, hogy *nincs hitünk*. Ebben nincs hitünk. Ebben nem hiszek.

Ezzel akaratlanul is azt állítják, hogy Isten hazug. Mert úgy látják, hogy Isten ígérete számukra nem működik. De *Isten* és az *Ige* egyek. Éppen ugyanúgy, ahogy az *ember* és a *szavai* is egyek. És a kettő *nem választható* szét. Téged sem lehet elválasztani a szavaidtól. Mert te és a szavaid egyek vagytok.

Egy kérdés: Hogyan *várhatja* el egy hívő, hogy Isten *segítsen* neki, hogyha szavaival *szembeszegül* neki, *szembeszegül* az *Ő Beszédével*? Csupán azért teszi ezt, mert a rossz oldalon áll. És ezt akár tudatosan, akár tudatlanul teszi, a saját *lábába lő*. Az ilyen hívőnek meg kell *fordulni*, mert rossz irányban áll. A sötét oldalt látja csupán.

István is tanította, hogyha az árnyékkodat látod, akkor nem a fény felé fordultál. Fordulj meg a fény felé, és akkor nem látod majd az árnyékkodat. Ilyen egyszerű. Egy biztos, hogy Isten Igéje *képes megoldani* a megoldhatatlannak látszó *problémákat* is. Csak magunkat rá kell bízni. Magunkat teljesen *Őra* kell bízni, bármilyen terület is legyen az.

Olvastuk az imént az Efézus 2,8-at, hogy *hit által* üdvözültünk. És azt mondja az Írás, hogy *nem tőletek* van ez a hit. Honnan származik ez az üdvösséghez szükséges hit? *Istentől* származik az üdvösség elnyeréséhez szükséges hit.

Tehát egy *újjászületett* és üdvösséget nyert ember *rendelkezik* az isteni fajta hittel. Tőle *kaptuk* azért, hogy *újjászülethessünk* és általa üdvösségre jussunk. Ahhoz, hogy valaki üdvözüljön, először *újja* kell születnie. Tehát itt a sorrendiség is fontos.

Miként adta az Isten a hitet az elveszetteknek? Nagyon egyszerű a válasz. Az *Ige hallásából* származik a hit.

Róma 10,17.

Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által. Ámen.

Pál a Római levél 10. fejezetében az *üdvösségről* beszél. Az apostol a 8-as versben az Igét a *hit beszédének* nevezi.

Róma 10,8.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige, a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk. Ámen.

Az Ige = hit beszéde. Ha valakivel szóba állsz, ezen vers tükrében azonnal fogod látni, hogy milyen *hitszinten* van az illető. Az *Igéről* beszél, vagy sajnálatja magát, *panaszkodik* és ehhez hasonló. Mert a *szív teljességéből* szól a száj. A szavaink pedig *elárulnak* bennünket.

A hit az Ige *hallásának eredményeként* keletkezik a szívben. De csak azok esetében igaz ez, akik *megnyitják* a szívüket rá. Mert találkozni olyan kereszténnyel is, aki az Ige hallatán *bezárja* a szívét.

Nem akarja hallani az Igét, vagy az Igének csak egy részét engedi magához. Mert meglehet, hogy egy bizonyos területen ki kellene magát igazítani, és azt nem akarja. Így alkalmi „nagyothalló” válik az illető.

Róma 10,14.

14. Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül?

Leszögezhetjük, hogy senki *nem képes* hinni az Ige *hallása nélkül*. Ugyanis az Ige hallása által *jön létre* a szívben a hit. Ha visszagondolunk magunkra, a csodákban mi segítünk.

István az egyik alkalom során maga is elmondta, hogy mikor anyukája beszámolt arról, hogy milyen összejövetele volt, ahol csodák történtek, csak legyintett rá, hogy ilyen nem létezik. És most hatalmasan használja őt az Úr a szolgálatban.

De ez azért van, hogy akiknek szólsz is a környezetben és legyintenek, mert nem abban a *közegben* mozognak, ahol ezt meg tudnák tapasztalni. Nem csoda, hogy hitetlenkednek, hogy hát ma már nincsenek csodák. El kell jönni, mert a puding próbája az evés, és egyszer meg kell *tapasztalni* Isten jelenlétét.

Nagyon sokakat megragadott az első alkalom. Valószínű veletek is így történt, mert Isten *jelenlétébe* jöttetek, és megtapasztaltatok Isten érintését, az Ő szeretetét. De a világ ezt nem tudja megérteni, hogy ez egy valóságos dolog.

Amikor még nagyon régen a kezembe került egy könyv, s abban egy lelkipásztor az Úrral beszélgetett. Ámulatba estem, hogy ilyen létezik? Nem emberi hangon beszélgettek, hanem a szív kommunikál a szívvel. De akkor is kapcsolatba lehet lépni az Úrral.

Az Ige *hallása* által, a csodák és jelek *megtapasztalása* által, a *bizonyosságok* által, amit mások elmondtak, épül ki a hit az én szívemben is, és mások szívében is. Ahogy a vers vége mondja: prédikáló nélkül nem jön a hit. Mindenkinek feladata, nemcsak a pulpitus mögött állónak, hogy hirdesse az Örömhírt, még akkor is, ha kezdetben lepattintanak.

Mert azt mondja az Ige, hogy állj elő vele alkalmas és alkalmatlan időben. Persze a Szent Szellem vezetését azért ne hagyjuk figyelmen kívül. Azért kell törekedni a tartalmas igei tanításokra, hogy *hit plántálódjon* el a szívedben. Mert egy üres, semmitmondó tanítás által nem fog a szívben generálódni semmi.

Ha *nem születik hit* a hallgatóság szívében, ennek két oka lehet:

- *nem az Igét* szolták, hanem egyéb más valamilyen vallásos tanítást,
- az illető *szíve be van zárva*, ami abból is adódhat, hogy ő ugyan kötelességtudóan elmegy vasárnap az istentiszteletre, de már nem figyel arra, hogy mi hangzik el, mert ő csak ki akarja pipálni azt, hogy a vasárnap délelőtti program letudva.

A prédikátoroknak nem jelentéktelen témákat kell felkarolni, hanem az Igének a *főbb üzenetét* kell tolmácsolniuk a gyülekezet felé, hogy az *hitet ébresszen* a hallgatóság szívében. Ez a lényege. Legközelebb folytatjuk.

Még a gyógyító sor előtt buzdításképpen néhány gyógyítással kapcsolatos gondolat. Meg lehet gyógyulni *kézrátétel* által, meg lehet gyógyulni *gyógyító kenet* által, és meg lehet gyógyulni a zsebkezdőkbe, kelmékbe *tárolódott kenet* által. Ezt a három fő irányt említeném, mert ez hangzott el a múlt vasárnap is.

A *kézzrátételt* minden *újjászületett* hívő gyakorolhatja, mert fel van *ruházva* ezzel a hatalommal, képességgel. Elöljárónk régebben tanította azt, hogy ha nem működnek az ajándékok (ma pedig több ajándék működéséről is szólt a pásztor), akkor egyet tehetünk, a kézzrátételt kell gyakorolni és alkalmazni. A *kézzrátétel mindig* működik. Ez egy nagyon jó hír.

Aki még soha nem hallott a kézzrátételről, annak azért el kell *magyarázni*, hogy az Úr Jézus ezt így rendelte, ez benne van a Bibliában. Minden egyházban ezt kellene gyakorolni, mert ez le van írva.

Ez egy *pontkontaktus*, azaz egy érintési pont, amikor a *természetfeletti* erő az illető *természetes* testébe beárad. A vérfolyásos asszony is a pontkontaktus alapján gyógyult meg. Mikor Jézus ruhájának szegélyét megérintem, akkor meggyógyulok! – mondta.

Vagy ha a pásztor a kezét teszi rám, és imádkozik értem, akkor meggyógyulok. Ezek mind pontkontaktusok. És utána az illetőnek *be kell fogadnia* a kenetet. Egy kicsit fel kell készíteni az illetőt, hogy ez igenis biblikus, az Ige alapján tesszük, itt van leírva, tessék elolvasni.

A másik a *gyógyító kenet*. A felkent *szolgálók* szolgálatában működik a gyógyító kenet. Ez a kenet, amikor beárad a testbe, akkor *kiigazítja* a rendellenességeket.

A harmadik mód a *kelme*, a zsebkendő. Ahogy a kezünket rátesszük azokra a szövetekre, kelmékre, amit hoztatok, a kenet beleárad és *tárolódik*. Hasonlóképpen, ahogy a Pál apostol testéről is elvitték a keszkenőket, szöveteket, ruhadarabokat.

Ugyanúgy tárolódik a kenet a textíliákban, mint az elektromosság az akkumulátorban. És a beteg testéhez érve a kenet *kiárad* és megtöri az igát. *Megsemmisíti* a problémát. (A gerinc alsó részén és a comb területén van gyógyító kenet. Tedd oda a kezdet, ha neked szól.)

Azt mondja az Ige, hogy *álljatok ellen* az ördögnek. Nekünk egy *folyamatos* ellenállást kell működtetnünk, mert a kísértés is folyamatos. Az Ige azt mondja, hogy a „füstös” körbejár, keresve, kit nyelhet el.

Nem baj, ha ezt többször halljátok, mert jobban *beépül* a szívetekbe. Viszont az Úr adott hozzá egy *képet*, és jó, ha ezeket a képeket *rögzítjük* magunkban, mert utána ezekhez vissza tudunk nyúlni. Ez alapján tudjuk a saját hitünket alkalmazni.

Minden Jézus nevében tett *ellenállás* az egyenlő azzal, hogy *egy téglát* beépítünk a *védőfalba*. Ez által a védőfal magasabb és *erősebb* lesz. Hallelúja. Ahányszor kimondod, hogy a Jézus nevében én ellenállok ennek és ennek a tünetnek, az egy téglát a védőfalba. Hallelúja!

A rákbetegség származhat például abból, hogy *méreg gyülemlik fel* a szervezetben, vagy *démonikus befolyás* alatt van az illető teste. Ami nem más, mint egy *hitetlenségfelhő* a fej körül és az elmét támadja: nem fogsz tovább élni, add fel, fekjüdj az úthenger elé, s ehhez hasonlók.

Hát az ilyen *gondolatoknak* is éppúgy ellen kell állni, mint ahogy az előbb mondtam: ez a gondolat ördög, nem Istentől van, mert ez pusztító gondolat, én ellenállok neked, s ezt a gonosz gondolatot *kivetem* az elmémből.

Viszont az évekig tartó panaszok esetében a *betegség szelleme* vélelmezhető. Tehát a betegség szelleméhez kell *szólni*, ahogy Jézus is szólt a gadarai megszállott esetében, a főnökhöz, az egyhez.

Mert a gadarai megszállott tanításban a lényeg az, hogy a szellemi világban, a sötétség oldalán is van egy *hatalmi rendszer*. Ha mi a *fejfel* foglalkozunk és elparancsoljuk, akkor az *alattvalója* is fogja követni. Nekünk a *kisördögökkel* kell csak foglalkozni, mert a magasabb szférákban lévőkkel az Úr foglalkozik.

Ezek a kis gonosz szellemek a *gondolatokhoz* tapadnak, és rossz *sugallatokat* adnak. Az ördög szándéka az, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Hasonlóképpen járt Elvis Presley is, mert folyamatosan azt vallotta meg, hogy ő nem fog tovább élni, mint az édesanyja. És 42 éves korában be is fejezte a földi pályafutását. Tehát nagyon fontos *uralni* az elménket.

A *gondolat ural* téged, vagy *te uralod* a gondolatot? Ez nem mindegy! A gondolatainkat ugyanis *pórázon* kell tartani, mert nagyon könnyen elcsatangolnak.

Következik a gyógyítós sor, kezünket tesszük rátok, fogadjátok a kenetet és a szabadulást. Szabadon távozz a Hitklinikáról, mert Jézus a te Gyógyítód, aki két évezrede kifizette az egészséged és szabadulásod árát. Ő a te Szabadítód, Megváltód, Ellátód és Gondviselőd!

Amikor Jézus nevével tanítottunk, akkor fölmerült egy kérdés bennem. Lehet, hogy nem is osztottam meg veletek. Amikor a tanítványok visszajöttek, egyik esetben örvendeztek, hogy még az ördögök is *engednek* a Te neved által.

És volt egy olyan eset, amikor egy apuka a fiát vitte hozzájuk, és nem tudták meggyógyítani, mert nem tudták kiűzni a démont. Jézushoz mentek és Ő azt mondta, hogy ez a ti *hitetlenségeitek* miatt van.

Első pillanatra ellentmondásnak látszott, hogy az egyik helyen *nem említi* az Ige a *hitet* a Jézus nevének használatához. A másik esetben meg az áll, hogy *hitetlenség miatt* nem tudták kiűzni a gyerekből a démont.

Igazából a pesti tanításban megjött a válasz, hogy miért nem tudták kiűzni. Azért, mert előtte volt az úgynevezett *rangvita*, hogy közülük ki a nagyobb. És a rangvita miatt belekerültek a *hitetlenségbe*. Ez által nem működött a hitük abban az esetben.

Ha nagyon akarjuk, akkor még azt is rá tudjuk húzni erre, hogy *nem szeretetben* jártak. Az *önzőség*, hogyha valaki kijelenti magáról: én vagyok a nagyobb! És ami önzőség, az nem isteni fajta szeretet. Márpedig a *hit* szeretet által munkálkodik.

A *szeretet* a hit üzemanyaga. Az a mozgatórugója. Tehát ha valaki önző, akkor az biztos, hogy nem szeretetben jár, és a saját *hitét korlátozza* valamilyen mértékben. Ez izgalmas kijelentés, ugye?

Az 1Korinthus 10,13-ban olvashatjátok, hogy Isten *nem enged* nagyobb kísértést ránk, mint amit el tudnánk viselni, sőt a *kimenekedést* is megmutatja.

Amit korábban is hallottatok innen a szószékről, ez benne van a múlt heti vasárnapi tanításban, hogy a *megszállott* az egy démonikus erő alatt van és *nincs újjászületve*. Ezért tudja a sötétség ereje *uralom* alatt tartani. Más rendszerhez tartozik.

De ha valaki újjászületett, akkor eljött a számára a *rendszerváltás* pillanata. Főnököt cserél az ember akkor. Az újjászületés egy *automatikus megszabadulást* jelent, mert az Úr *nem vesz együttlakozást* a korábbi főnökkel, a füstös képűvel. Tehát neki mennie kell. Ahogy beteszi a lábát a győztes, onnan a vesztesnek *mennie* kell.

Viszont *újjászületés után* a hívők *testéhez* és *elméjéhez* démonikus hatások tapadhatnak, és ez elsősorban abból adódik, hogy *nem igei* a gondolkodásuk. Az elméjük nincs megújítva Isten Igéje alapján, és negatív módon gondolkodnak. Ismét említhetném Elvis Presley esetét, hogy a korai halálról gondolkodott, ki is mondta, és meg is lett.

Az Újszövetségben nem a pásztor vezeti a bárányokat, hanem csak *tanítja*. A bárányokat a Szent Szellem *vezeti*. És félelem nélkül kellene nekünk követni a Szent Szellemet, mert Ő mindig *jót* akar. Tehát amit Ő mutat, kilépni abban a dologban, figyelve a szent időzítésre. Mert a *mikor* is fontos.

Gyakorolni kell a Szent Szellem vezetését *venni* és *követni*. Ez egyre jobban lehetséges a növekedés által. Viszont a szellemi *csecsemők*, akik a földön nem hajlandók tanulni Isten Igéjét, azok a mennyei *óvodába* kerülnek, ami nem az első sorokat jelenti.

Az is lehet, hogy a bölcsibe fognak kerülni. Mert van egy jó pár ember, aki eljön egy gyülekezeti alkalomra, vagy egy Evangelizációs összejövetelre, vagy kap egy szóróanyagot tőletek, s otthon elmondja hittel – *újjászületik*.

De szellemi növekedés nem lehetséges nála, mert *nem hallja* az Igét. Tehát ő szellemi értelemben egy baby, egy *csecsemő*. Ebből kifolyólag a mennyben is a megfelelő helyre fog kerülni, ahol a csecsemők vannak.

Itt a földön viszont lehet növekedni. Erőteljesebben lehet *növekedni* a földön, mint a mennyben, mert itt vannak próbatételek, és ebből kifolyólag tudunk erőteljesebben és gyorsabban növekedni itt.

Vannak, akik úgy gondolkodnak a *magvetés* tekintetében – nem mondok ezzel most újat, hanem ez ismétlés inkább, de az Úr felhozta a szívemből –, hogy majd *megvárom*, ha bejön a megfelelő csatornákon a megfelelő összeg, és akkor támogatom az Úr munkáját.

De a tanítás az úgy szól, hogy ne várd meg azt a pillanatot, hogy majd akkor, ha arra a szintre kerülök, hogy tudom az Úr munkáját támogatni. Hanem *adjál* abból, amid most *van*.

Emlékezzetek vissza, hogy a kis ÖHM újságunkban volt egy olyan rész, amikor az afrikai kontinensen a szegények az inggombjukat vetették el, meg kavicsot, mert nem volt másuk. És elkezdtek gyarapodni. Tehát nem kell azzal várni, hogy majd akkor, amikor... Valamennyije valakinek van.

A másik módja pedig az, hogy *kérjél magot* Istentől, ha vetni szeretnél. És ezt a magot csakis *vetésre* használd! Mert az már be van csávázva, a vegyszer miatt étkezésre alkalmatlan. Tehát ezeket a problémákat le lehet így gyűrni, ha valakinek a szívén nagyon ott van, hogy az Úr munkáit támogassa. Isten mindig az *indítékot* nézi a szívünkön, azt, hogy valakinek nagyon ott ég a szívén, hogy ő vetni szeretne.

Ha hozzád valaki úgy jönne, hogy ezt vagy azt szeretne *adni*, akkor te vagy a számára a *szántó föld*. Úgyhogy fogadd el! Ezt tudom tanácsolni, fogadd el akkor is, ha éppen nincs rá nagyon szükséged, mert akkor *tovább tudod vetni*. Nem egy ilyen esetben volt részünk nekünk is, hogy tovább kellett vetni, mert nem lehetett tartogatni sokáig.

Köszönjük az Úrnak a jelenléteteket, a figyelmeteket, a nyitott szívetekeket. Isten gazdag áldását hintjük rátok.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.